

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/28/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121011997
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2121011997.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci odsúdeného I. B., nar. X. L. XXXX v P., Česká republika, trvalé bydlisko L. XXXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo 6. decembra 2021, sp. zn. 8PP/178/2021, na neverejnom zasadnutí konanom 10. marca 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného I. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) uznesením zo 6. decembra 2021, sp. zn. 8PP/178/2021, podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) zamietol návrh odsúdeného I. B. (ďalej len odsúdený) o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktoré mu boli postupne uložené rozsudkom Okresného súdu Galanta z 25. septembra 2019, sp. zn. 9T/27/2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 27. februára 2020, sp. zn. 3To/4/2020, a trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 21. októbra 2020, sp. zn. 31T/128/2020.

2. Zamietnutie žiadosti okresný súd odôvodnil tým, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku, teda vykonal potrebnú časť z výmery postupne uložených trestov, ale dôsledne nespĺnil prvú materiálnu podmienku, keďže svojim správaním nepreukázal polepšenie vo výkone trestu, a to vzhľadom k hodnoteniu riaditeľa ústavu, podľa ktorého sa v jeho správaní opakovane vyskytli nedostatky týkajúce sa porušovania ústavného poriadku nadväzovaním nepovolených kontaktov s inými odsúdenými, fajčil na nevyhradených miestach, mal neporiadok vo veciach a za doterajší výkon trestu (1,5 roka) získal len jednu disciplinárnu odmenu. Podľa názoru okresného súdu vo všeobecnosti nedostatky správania vo výkone trestu nemusia byť prekážkou pre konštatovanie polepšenia sa, avšak musí ísť buď o ojedinelé a výnimočné nedostatky správania sa menej závažného charakteru alebo o nedostatky, od ktorých spáchania uplynula dlhá doba, z ktorej vyplýva skutočná a dlhodobá zmena správania sa odsúdeného. V prejednávanej veci k tomuto ale nedošlo, pričom okresný súd na správanie odsúdeného nazerá prísnejšie z dôvodu, že odsúdený už bol opakovane vo výkone nepodmienečných trestov odňatia slobody, teda už má skúsenosť s výkonom trestu a musí si byť vedomý fungovania v podmienkach výkonu trestu.

3. Odsúdený podľa okresného súdu nespĺnil ani druhú materiálnu podmienku, keďže od neho nemožno očakávať, že by na slobode viedol riadny život. Tento záver okresný súd odôvodnil primárne poukazom na nespĺnenie prvej materiálnej podmienky, bez splnenia ktorej (z povahy veci) nemôže byť splnená ani druhá materiálna podmienka. Sekundárne okresný súd poukázal na trestnú minulosť odsúdeného, teda na jeho 8 záznamom v registri trestov, pričom v piatich prípadoch sa jednalo o nepodmienečné tresty odňatia slobody.

V jednom z nich, konkrétne v odsúdení Okresného súdu Galanta vedeného v registri trestov pod sp. zn. 1T/13/1991, mu bol ešte ako mladistvému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 15 mesiacov, z výkonu ktorého bol podmienené prepustený, napriek aj tejto skutočnosti pokračoval v páchaní trestnej činnosti, na základe čoho možno podľa okresného súdu

jednoznačne konštatovať, že odsúdenému boli zo strany spoločnosti opakovane poskytnuté šance na preukázanie jeho polepšenia, ktoré nevyužil, pričom si musel byť vedomý toho, že jeho konanie je protiprávne, no i napriek tejto skutočnosti v tomto konaní pokračoval. V neposlednom rade okresný súd poukázal aj na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, z ktorého jednoznačne vyplýva, že odsúdený plní ciele stanovené programom zaobchádzania iba čiastočne, jeho resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá.

4. Po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí sa prokurátorka vzdala práva na podanie sťažnosti, no odsúdený voči uzneseniu zahlásil sťažnosť.

5. Odsúdený sťažnosť odôvodnil osobitným písomným podaním doručeným súdu 17. januára 2022. V sťažnosti uviedol, že nakoľko je zaradený na oddiele špecializovaného zaobchádzania (ďalej OŠZ), vôbec nemôže byť zaradený do práce, v dôsledku čoho má aj zníženú možnosť získania disciplinárnej odmeny. Jeho disciplinárne previnenia sú zanedbateľné oproti odsúdeným, ktorí nie sú zaradení na OŠZ a ich previnenia oveľa horšieho rázu sú prehliadané. Ďalej uviedol, že je pod priamym psychiatrickým dohľadom okrem iného i pre veľký pocit viny. Na terapeutických sedeniach si v plnej miere uvedomil, čoho sa v minulosti dopúšťal, on už takto žiť nechce a nebude. Modlí sa k Pánovi o odpustenie a prosí ho, aby mu dal silu riadne žiť. Chce byť s rodinou a starať sa o blízkych, preto žiada krajský súd o zhovievavosť. V konečnom návrhu žiadal zrušiť napadnuté uznesenie a prepustiť na slobodu.

6. Okresný súd predložil spisový materiál Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) na rozhodnutie 21. februára 2022.

7. Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

a) nie je prípustná,

b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo

c) nie je dôvodná.

8. Krajský súd ako nadriadený orgán, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

9. Pokiaľ ide o konanie, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, odsúdený mu žiadne pochybenia nevytýkal a krajský súd vlastným prieskumom žiadne chyby nezistil. Okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy pre objektívne a zákonné rozhodnutie, pričom dodržal všetky ust. Trestného poriadku viažuce sa k priebehu verejného zasadnutia. Vyhlásené rozhodnutie následne v zákonom stanovenej lehote vypracoval a doručil stranám trestného konania do vlastných rúk.

10. Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky na podmienené prepustenie, okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený túto splnil 5. júla 2021, nakoľko vykonal pomerné časti (polovice) z postupne uložených trestov, ktoré mu boli uložené Okresným súdom Galanta vo veci 9T/27/2018 a 31T/128/2020 za prečiny.

11. Pokiaľ ide o splnenie prvej z dvoch materiálnych podmienok predpokladaných v ust. § 66 ods. 1 Tr. zák., okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený túto podmienku nesplnil, čo aj logicky správne a obsahovo vyčerpávajúco odôvodnil.

12. Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku, tu sa krajský súd taktiež plne stotožnil s názorom okresného súdu, že od odsúdeného vzhľadom na jeho predchádzajúcu trestnú minulosť nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V tomto smere poukazuje krajský súd na správne a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého uznesenia, ktoré si v celom rozsahu osvojuje a pripomína, že v konaní o sťažnosti, ktoré je dvoj-inštančné platí, že rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria vzájomnú jednotu, z ktorého dôvodu je nadbytočné vecne správne argumenty súdu prvého stupňa opakovať v druhostupňovom rozhodnutí.

13. Správne tiež okresný súd poukázal na to, že zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmienené prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, na ktoré súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti aj na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Pritom posúdenie otázky novej recidívy je vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, no pri skúmaní tejto miery sa vychádza z objektívnych kritérií, medzi ktoré patrí

predchádzajúci spôsob života odsúdeného i jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti. Tieto objektívne kritéria okresný súd správne u odsúdeného zhodnotil.

14. Sťažnostné námietky odsúdeného vyhodnotil krajský súd ako nedôvodné. Jeho tvrdenia o vnútornom prerode, o tom, že už nechce páchať trestnú činnosť, že chce žiť normálny život, vyhodnotil krajský súd ako také, ktoré nie sú dostatočne spôsobilé rozptýliť obavu z toho, že by v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu pokračoval v trestnej činnosti, lebo jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti rôzneho druhu sú zjavné.

15. Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.